# ELVERHØJ

Den lille Agnete ved Elverhøjen.

---

**Nationalt Folkeskuespil, Kunstfilm i 6 Akter og et Forspil.**

**Spillet af „Fotorama"s sædvanlige Personale.**

Filmen er med Eneret fabrikeret af „Fotorama", Aarhus.

# ELVERHØJ

**Nationalt Folkeskuespil, Kunstfilm i 6 Akter og et Forspil.**

**Personerne:**

| | |
|---|---|
| Christian den 4de | Philip Beck. |
| Elisabeth Munk | Marie Niederman. |
| Henrik Walkendorff | Johs. Rick. |
| Paul Flemming | Aage Fønss. |
| Albert Ebbesen | Peter Malberg. |
| Bjørn, Hushovmester | Alfr. Cohn. |
| Elverkongen | Aage Bjørnbak. |
| Karen, en gammel Bondekone | Martha Helsengreen. |
| Agnete | Jenny Roelsgaard. |

**Iscenesættelsen: Gunnar Helsengreen.**

Den lille Elisabeth er den rige og fornemme Henrik Walkendorffs eneste Datter. Ved en Uagtsomhed fra Barnepigens Side bortkommer den lille Pige for hende, og trods idelig Søgen lykkes det ikke at finde det lille Barn. Stor er derfor Sorgen paa Højstrup Slot; saameget mere, som at selveste Kong Christian den 4. har staaet Fadder til Barnet og i Faddergave har foræret det en kostbar

**Den gamle Karen graver Skaften ned.**

Guldkæde med en stor Diamantring ved. Da nu al Søgen har været forgæves, beslutter Henrik Walkendorff at udgive sin afdøde Broders Datter for sit eget — de er jævnaldrende og hedder begge Elisabeth. Dette er, hvad der er sket forud, før vi følges med den gamle Karen ud til Elverhøjen, hvor hun finder den lille Elisabeth. Hun bliver saa inderlig glad, da netop hendes eget lille Barn er død. Hendes Overraskelse er stor, da hun ser det kostbare Klenodie, den Lille

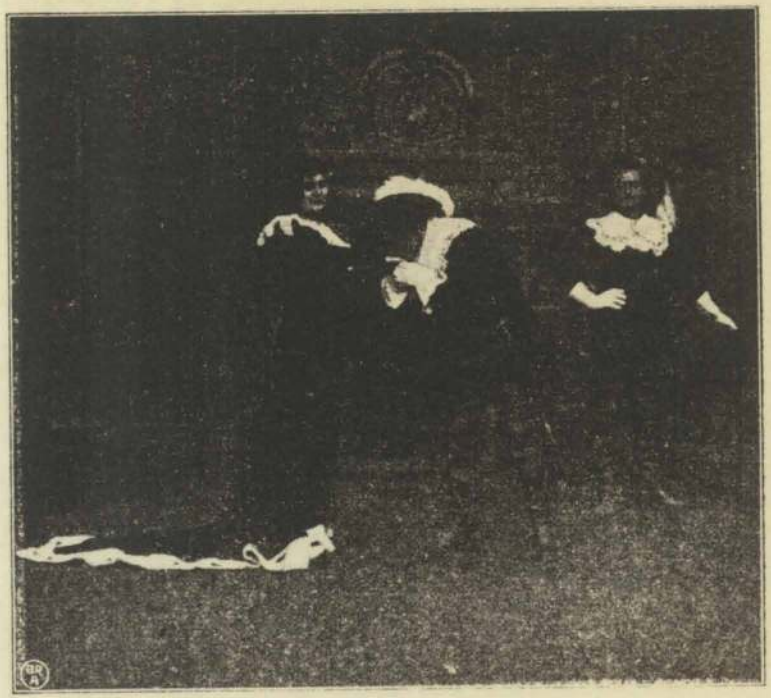

To Bejlere.

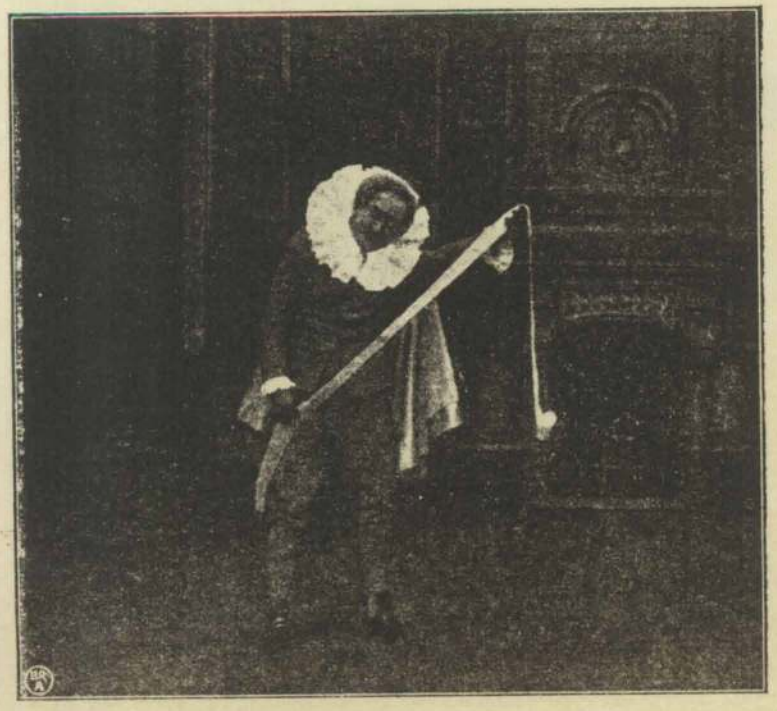

Gamle Bjørn.

Hva' si'er de?

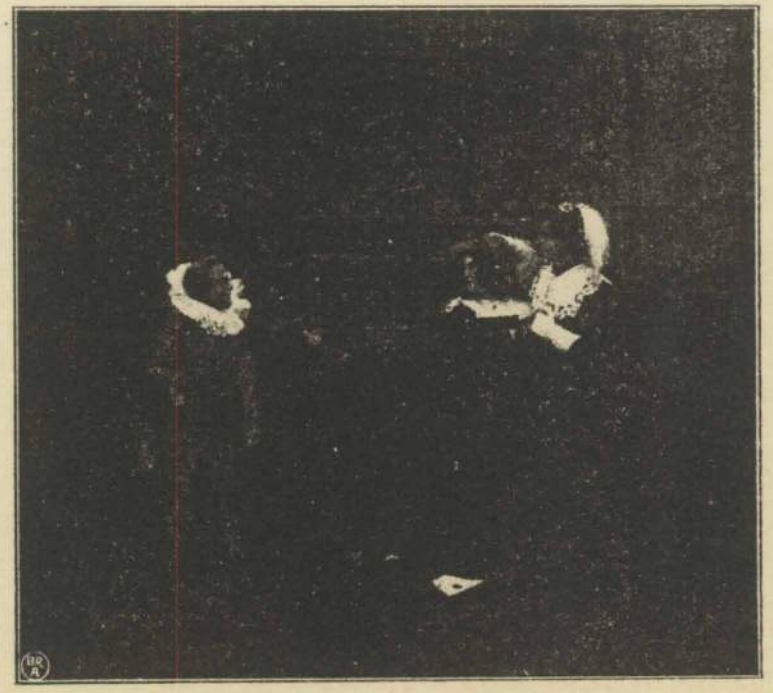

„Skynd Eder bort, Hr. Flemming, den strenge Herre kommer!"

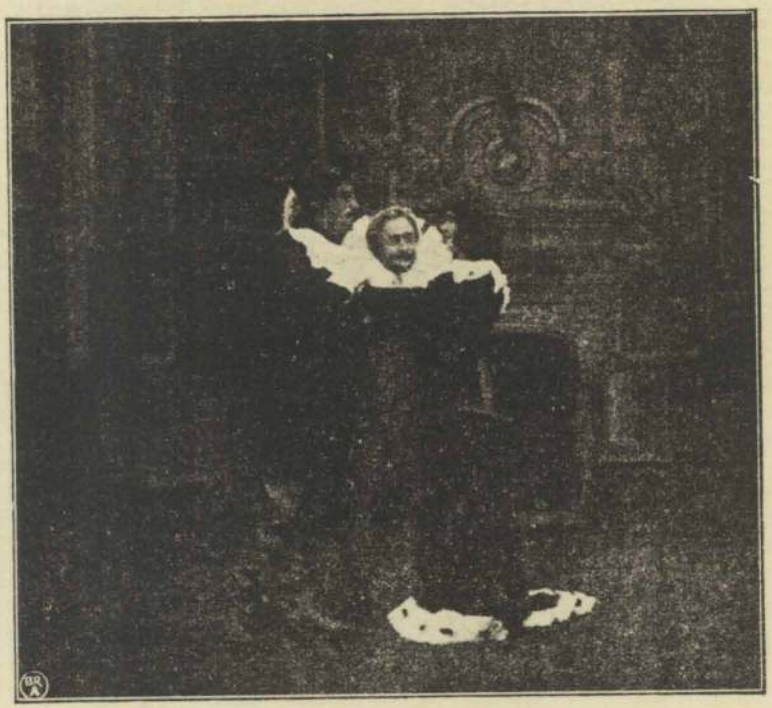

Bjørn og de Elskende.

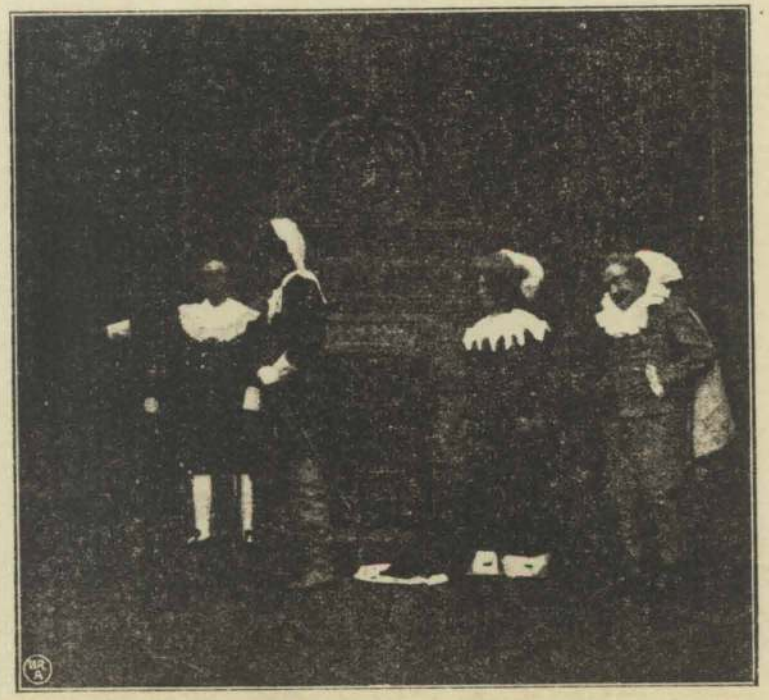

En afvist Bejler.

bærer om Halsen. Hun er meget overtroisk, og da hun mener, at Elverfolkene har lagt den lille Pige herud til hende, tør hun ikke medtage Smykket, da hun formoder, at det er en Prøvelse, Elverkongen har udsat for hende. Hun bekæmper sin Lyst til det funklende Guld og graver det ned i Højen paa det Sted, hvor det lille Barn laa.

Da den lille Elisabeth vokser til, kalder den gamle Karen hende for Agnete. De to lever nu et stille og skønt Liv i den store, dybe Skov.

Længe varer det ikke, før Folk dér paa Egnen faar travlt med Agnete. Besynderligt er det, saa ofte hun ses i Maaneskin om Natten vandre derud imod den gamle Kæmpehøj, som af Folketroen bliver kaldt Elverhøjen. Stille og lydløst kommer og gaar Agnete, og Folk ryster paa Hovedet, naar de saaledes ser „Elverpigen". Men det er ikke alene Bønderfolkene, der har lagt Mærke til den sælsom skønne, unge Pige, nej, Egnens unge, stolte Adelsmand, Hr. Albert Ebbesen er den, der er allermest betaget af hendes elveragtige Væsen, og længe varer det heller ikke, før de to har aabnet deres Hjerter for hinanden og svoret hinanden evig Troskab. De lyse Nætter mødes de to elskende ude ved den gamle Kæmpehøj, og det er netop paa sin Gang derud, at Agnete er bleven set af Folkene dér paa Egnen.

Men Agnetes Hjertefred skal dog snart forstyrres; Hr. Albert Ebbesen skal nemlig giftes med den stolte og skønne Elisabeth Munk — det er en gammel Bestemmelse mellem Slægtens Fædre, at de to ældste af deres Børn skal vies til hinanden — en gammel Vedtægt, der kun kan bedrøve begge Parter, thi den skønne Elisabeth Munk elsker en anden — den unge Ridder Paul Flemming; men hendes Fader, den haardhjertede Henrik Walkendorff, vil intet vide deraf. At Albert Ebbesen er Fortvivlelsen nær, kan vi jo nok forstaa; hans Hjerte banker kun for hans lille Elverpige.

Men Tilfældet hjælper her, som saa mange andre Gange. Kong Christian den 4de er netop paa Jagt dér paa Egnen, og da han nu kommer til en aaben Plads i Skoven og ser, at Bønderne danser omkring Majstangen, faar han at vide, at det netop er i Dag, at hans lille Guddatter skal giftes.

„Det kunde dog more mig at komme med", tænker

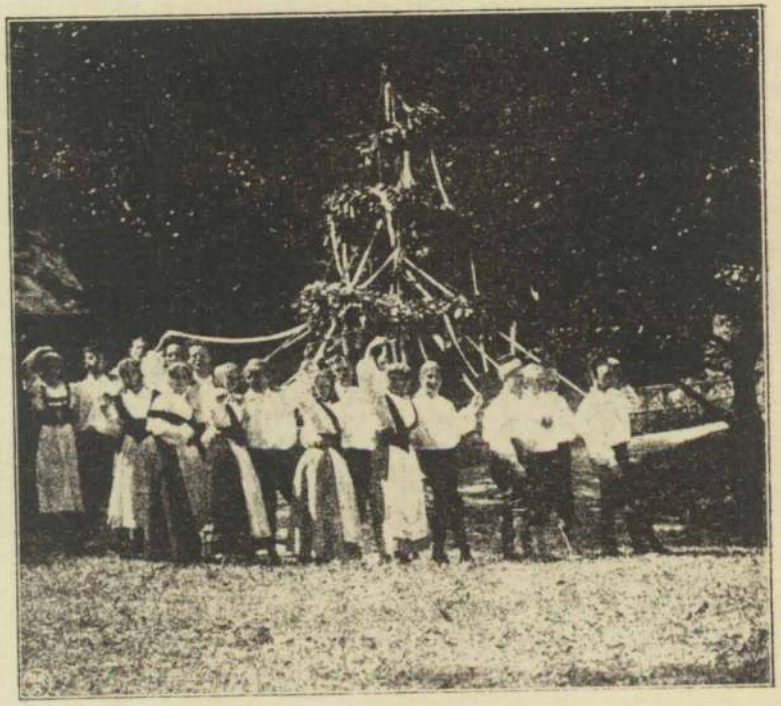

Dansen omkring Majstangen.

„Hvem er den Kone hist?“

Kongen, men da han er incognito dér paa Egnen, spørger han nu den gamle Karen, om ikke ogsaa Kong Christian den 4de skal med til Bryllupsstadsen hos den høje og fornemme Hr. Walkendorff paa Højstrup.

„Ak nej“, siger Karen, „Kongen kommer ej. Han tør ej. Kongen tør ej længer forføje sig end til det Sted, I staar!“

Kong Christian den 4de.

Kongen bliver noget forundret herover og spørger saa: „Hvad Fare truer ham i Stevns?“

Karen svarer: „I Stevns vil Kongen ej hans Nærhed taale“.

Kongen: „Vil Kongen ikke taale Kongens Nærhed?“

Karen: „Fra Arilds Tid en Elverkonge hersker fra Aaen her til Stevns høje Klint. Han taaler ingen anden Konges Nærhed“.

Kongen bliver klar over Folketroen dér paa Egnen og beslutter sig nu til at gaa over Broen, saavel til Elverhøjen som til Brylluppet paa Højstrup Slot.

Den gamle Karen har nu imidlertid ikke længere kunnet holde paa sin Hemmelighed med den nedgravede Skat; hun betror sig til Mogens Jæger, og denne, der er halvt beruset af Bryllupsvinen, som Ridder Ebbesen saa rigeligt

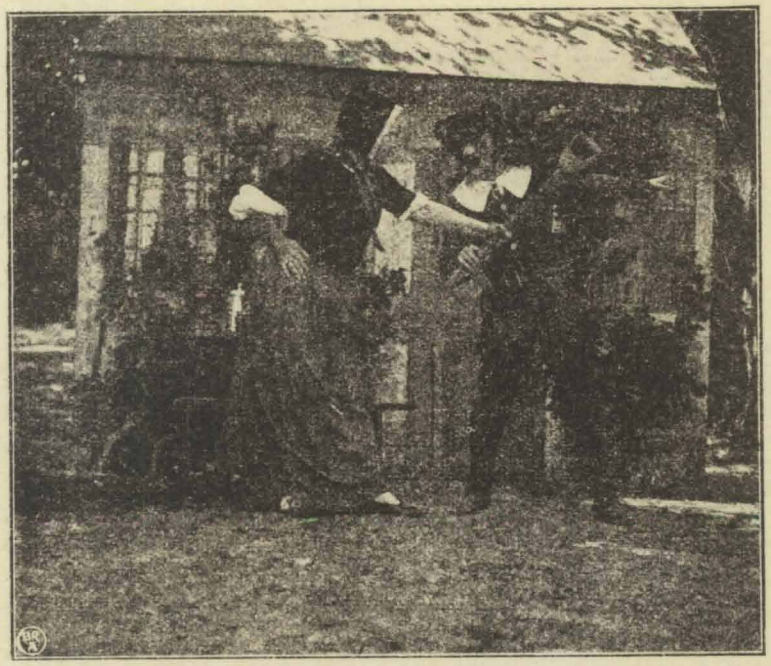

**„Gaa hist til Elverhøjen og grav Skatten op!"**

har trakteret med, tager nu en Spade og begiver sig paa Vej som Skattegraver.

Men den gamle Karen maa ud med endnu mere i Dag, og nu fortæller hun Agnete, at hun slet ikke er hendes Datter. Historien ude fra Elverhøj kommer nu frem. Agnete forstaar ikke den gamle, og ude af sig selv af Sorg og Fortvivlelse styrter hun af Sted til Elverhøjen. Dér kommer hun bag paa Skattegraveren. Ja, dér staar han jo med den Diamant, hendes Moder talte om, og i ét Sæt er hun paa Siden af ham og snupper Ringen ud af hans Haand.

**„Du er af fornem Herkomst!"**

**Skattegraveren.**

Mogens Jæger bliver ganske vild af Rædsel; det er jo Nat og Maaneskin; han tror, det er Elverpigen, og som et jaget Vildsvin styrter han af Sted. Agnete staar nu ene med den funklende Klenodie, da pludselig Kong Christian den 4de staar ved hendes Side. Hun bliver rædselsslagen, thi straks tror hun, at det er Elverkongen. Men Kongens rolige Tale faar hende nu snart paa andre Tanker. Længe varer det

**„Hun fandt mig som spæd paa dette Sted. Jeg bar dette Halsbaand, hvortil der fæstet var den skønne, kostbare Ring".**

heller ikke, før Agnete kommer i Snak med ham. Hun fortæller nu, at Konen hist i Tryggevædde slet ikke er hendes Moder. „Hun fandt mig som spæd paa dette Sted. Jeg bar dette Halsbaand, hvortil der fæstet var den skønne, kostbare Ring". „Lad se", siger nu Kongen. Hun rækker ham den. Kongen stirrer paa Ringen. Han ser paa den unge Pige — et Lys gaar op for ham.

„Denne Ring har jeg selv lagt om din Hals. Du elsker Ebbesen, ej sandt?"

Den unge Pige kaster sig hulkende for hans Fødder.

„Jeg er altsaa ført bag Lyset af Hr. Henrik Walkendorff. Følg med mig til Højstrup. Nu skal jeg saa sandt være din Brudesvend!"

„Herlig en Sommernat
drage til Elverkrat —"

Jægerne følger nu efter deres Konge. Den lille Agnete er nu ikke længere Elverpigen, men Jomfru Elisabeth Munk, den retmæssige Ejer af Højstrup Slot og Hr. Ridder Albert Ebbesens Brud.

— — —

Stor bliver Bestyrtelsen, da Kong Christian træder ind i Riddersalen, hvor hele Brudefølget er samlet. Kongen gaar nu lige hen til Henrik Walkendorff, der intet aner om Kongens Viden, forestiller ham for Broderdatteren.

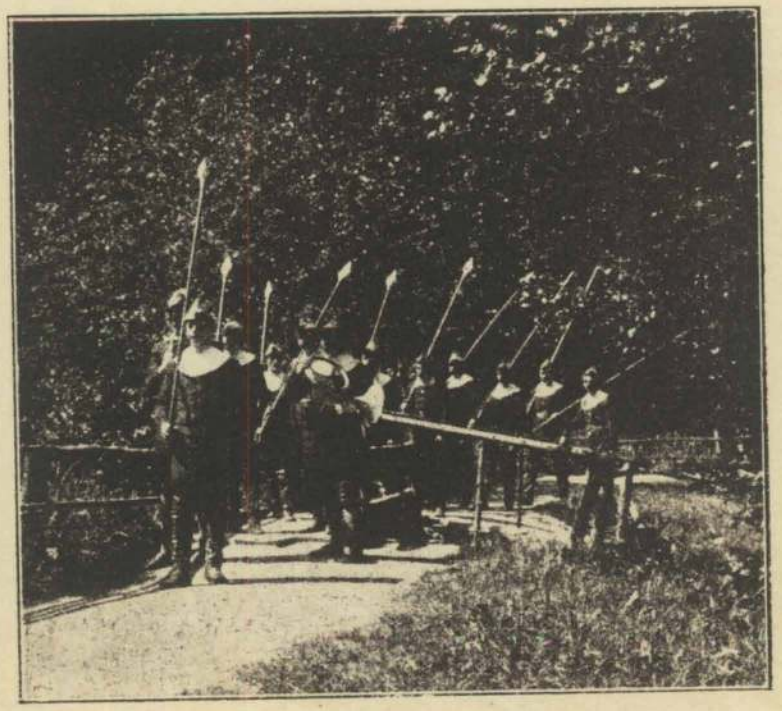

**Kongens Jægere.**

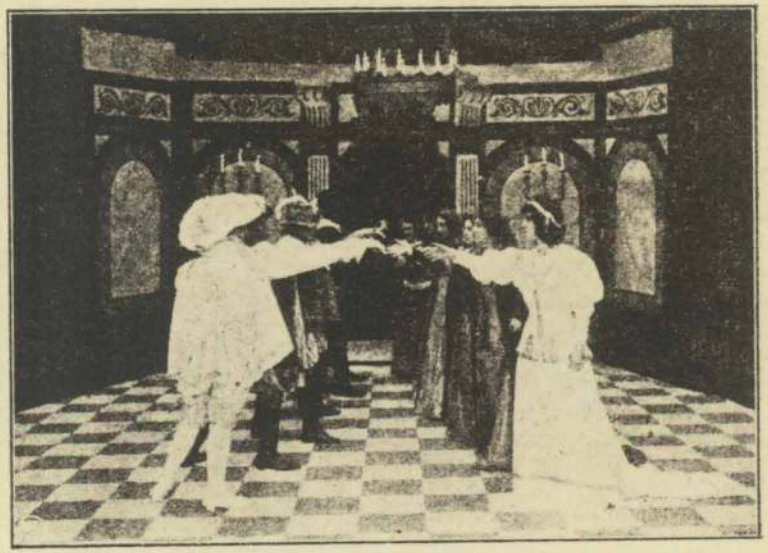

**Menuetten**

„Saare nydelig", siger Kongen, „men hvor er det sjældne Smykke henne, jeg forærede Dig i Daabsgave?" Den unge Dame forstaar selvfølgelig ikke Kongen. Nu beder Kongen Agnete træde frem, og om hendes Hals hænger den straalende Diamant.

Walkendorff kaster sig ned for Monarken, og sønder-

**„Kongen kommer!"**

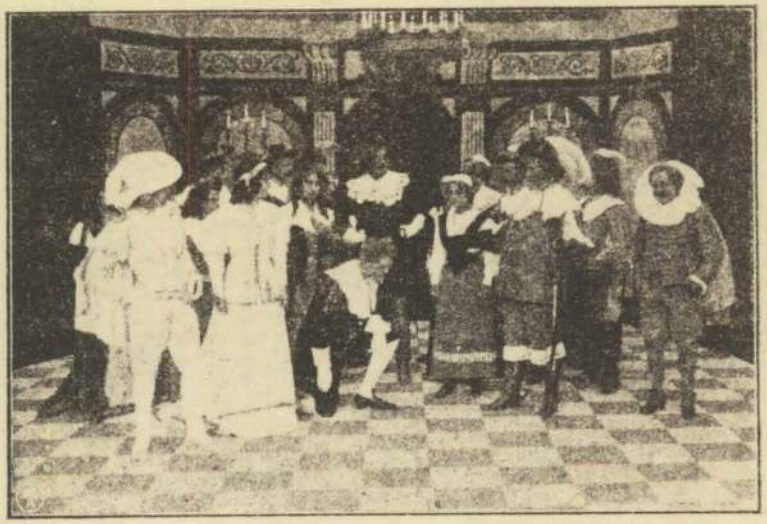

**„Tilgiv mig, høje Konge!"**

knust skrifter han nu sin Brøde. Kongen tilgiver ham og gaar roligt hen til Agnete, rækker hende Haanden og fører hende hen til sin elskede. Stor er Lykken paa Højstrup Slot, og med Tilfredshed kan nu Kong Christian den 4de høre paa sit Folks Hyldest:

„Beskærm vor Konge, store Gud!"

9929

# Denne Kunstfilm er optaget med Eneret til Opførelse her i Danmark af

Det danske filmmuseum
Store Søndervoldstræde
1419 København K
Telf. (01) 57 65 00

Reklametrykkeriet, Aarhus.

4

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELVERHØJ

# PROGRAMMER CREDITS MM.

~~7422~~ 2429

Tekster til Fotoramas " Elverhøj" .

1. Det Danske Filmmuseum
   præsenterer

2. ELVERHØJ
   efter
   J. L. Heibergs Skuespil.
   Fotorama 1910.

3. Rollebesætning.

4. Kongeligt Besøg.

5. Kongen spørger Karen, hvorfor hun staar der og pudser, Karen svarer, det er i Anledning af Albert Ebbesens Bryllup med Jomfru Munk.

6. Mogens fortæller, at Ebbesen og Elverpigen har Sammenkomst i Krattet.

7. Kongen bebrejder Ebbesen, at han udviser slig Daarskab paa sin Bryllupsdag.

8. Albert Ebbesen har besluttet at ride til Højstrup, for at meddele Elisabeth, at han gerne vil have Lov til at modtage en Kurv af hende, fordi han elsker en anden, men til Vennen fortæller han, at han gaar til Mogen. Han faar Poul Flemming til at ride til Vemmetofte, Vennen lover dette, - viser, hvorledes han holder det.

9. Mens Ebbesen og Elisabeth Munk har lagt Planer om at forpurre Bryllupet, er Egnens Bønder allerede begyndt at fejre det.

10. Mor Karen røber for Mogens, hvor Elverkongens Skat er skjult.

11. Kun Agnete er ikke glad. Hun betroer Mor Karen, at hun elsker Ebbesen, Karen maa nu bekende, at Agnete ikke er hendes Datter, men et bortført Barn, som hun har fundet ved Elverhøj.~~mmdxenxkmxtbnxxKmdexenx Mbbesen~~

12. Barnet bærer en kostbar Kæde om Halsen, Karen tør, det er Elverkongens og tør ikke tage den med .

13. Karen raader Agnete til at finde Kæden og give den tilbage til Elverkongen, da hun ellers maa blive hans Brud.

13 a. Bryllupsfesten.

14. Kongen spørger Jomfru Munk, hvorfor hun ikke bærer den Halskæde, han gav hende i Faddergave.

15. Dog, Kongen ved, hvor Kæden er. Han fandt den paa Vej forbi Elverhøj i Agnetes Hænder.

16. Jeg har gjort alt for at finde det forsvundne Barn, men alt forgæves, og saa udgav jeg min afdøde Broders Datter for min egen.

(Ved 2 i)

Elverhøj. Fotorama 1910. 15 min.

I: Gunnar Helsengreen. Urem. 13:6:1910.

Hvl: Aage Foss, Peter Malberg, Marie Nielsen, Jørgen Roelsgaard

Museum.

Omhyggeligere, mere „tale" og tilrettelagning og omarbejdelse af stoffet. Men god dansen med. parodisk og dekorativ.

Dekor naturlignis usalet, opstillinger helt teatraptige.

9429

Ebbe Veergaard